

[Johs. Christiansen.]

lig Betydning, eller om hvilke der ikke er opnaaet Enighed i Udvalget — det vil sige Forretningsudvalget — skal forelægges Raadet enten gennem mundtlig eller skriftlig Behandling. I disse Bestemmelser forekommer der mig at være den meget væsentlige Brist, at Sager, der vedrører Afgiftsfritagelse, formentlig dog ikke lader sig afgøre hverken ved mundtlig eller skriftlig Behandling. Her maa Raadsmedlemmerne dog have Lejlighed til at se, forinden de med Føje kan være medbestemmende om, hvorvidt Afgiftsfritagelse kan indrømmes den paa-gældende Film eller ej.

Jeg kan ikke erkende, at Filmsraadets Virksomhed efter det oplyste hviler paa et saadant Fundament af Forskrifter og Regler — jeg sigter hermed til Forretningsordenen —, at man kan imødesee Raadets fremtidige Afgørelser med fornøden Tryghed, medmindre den højtærede Justitsminister foranlediger eller muligt allerede har foranlediget, at der udarbejdes en ny Forretningsorden med faste Regler for det Arbejde og den Virksomhed, som Filmsraadet har at udføre, ikke mindst i Anliggender, hvor det drejer sig om, hvorvidt en Film skal fritages for Afgift eller ej. Jeg ser, at der lige er udnevnt et nyt Filmsraad; hvis man endnu ikke har taget Anledning til at ændre Forretningsordenen for Raadet, vilde der være en ypperlig Lejlighed dertil, nu da vi ikke alene staar over for et nyt Raad, men ogsaa over for en ny Leder af dette Raad.

Ordføreren (Jensen-Broby): Det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen sagde, at de Konservative altid havde været begejstret for indirekte Skatter, og at Venstre nu laa paa samme Linie. Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det hverken er Regeringens eller Flertalspartiernes Skyld, at vi staar i den Situation, at der skal skaffes Penge for Øjeblikket. Vi ved alle sammen, hvorfor det er. Det er for at læge de Saar, der er slaaet af de fremmede, da de var her i Landet. Det Lovforslag, vi her gennemfører, maa ses i Forbindelse med et andet Lovforslag, som vil blive gennemført i Løbet af nogle Dage, nemlig Lovforslaget om Eengangsskatten paa Formuestigning og om Stabiliseringslaan, hvorefter man vil tage 1,3 Milliarder Kr. fra 60 000—70 000 Skatteydere, men lader alle andre slippe fri, og her har det ærede Medlems Parti ikke holdt sig tilbage. Hvis de havde faaet Lov til at dirigere, havde de taget en 600—700 Mill. Kr. mere. Denne Lov og den, vi behandler for Øje-

blivet, og de andre indirekte Skatter, der er vedtaget, maa ses i Forbindelse med hinanden. Derfor er der ikke noget om, at Regeringen elsker indirekte Skatter mere end de direkte Skatter.

Jeg vil i denne Forbindelse ogsaa gerne gøre det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen opmærksom paa den Politik, som hans Parti førte i Tiden fra 1929 til 1939 her paa Rigsdagen med Hensyn til indirekte Skatter, hvor man lagde indirekte Skatter paa saa omtrent alt, hvad der var Forbrugsartikler i Hjemmet og Forbrugsartikler i Produktionen. De indirekte Skatter, som tages her, lægges paa Ting, som ikke er nødvendige for det daglige Liv, og det er min Overbevisning, at der ikke gaar Skaar i noget, selv om man skal komme til at give 20 Øre mere for en Biografteaterbillet.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg beder det høje Ting undskylde, at jeg paa Grund af en nødvendig Samtale, der ikke kunde udsættes, har maattet være fraværende et Øjeblik.

Jeg skal i øvrigt takke Ordførerne for Udvalgets Flertal, som har givet Tilslutning til det foreliggende Lovforslag i den Skikkelse, det vil faa efter det af mig stillede Ændringsforslag. Jeg beklager naturligvis, at der ikke har kunnet opnaas Enstemmighed om det, og jeg beklager i Særdeleshed, at den ærede socialdemokratiske Ordfører (Chr. Christiansen) heller ikke efter de nu foreslaaede Ændringer har kunnet give Lovforslaget sin Tilslutning. Jeg synes ikke, at hans Argumentation lød særlig overbevisende; det faldt ham ogsaa vanskeligt at faa den fornødne Styrke ind i den, og jeg tror heller ikke, at Standpunktet er synderlig godt gennemtænkt.

Jeg vil gerne advare imod, at man gør Ordene direkte og indirekte Skatter til Slagord og siger, at direkte Skatter er noget, man skal være for, og indirekte Skatter er noget, man skal være imod. Saadan ligger det slet ikke. Der er intet ansvarligt Parti, der vil kunne fastholde det, naar det har Ansvaret for Statens Pengemidler. I Virkeligheden er det saadan, at en stor Del af de indirekte Skatter kan indrettes og bliver indrettet efter, hvilken Befolkningsklasse man ønsker at lægge dem paa; man kan lægge Luksusskatter paa, hvis man ønsker det.

Jeg vil gerne tilstaa, at naar dette Lovforslags Bestemmelser formentlig vil betyde en forøget Byrde paa alle Samfundsklasser, anser jeg ikke dette for noget urigtigt, tværtimod. Det er rigtigt, saaledes som det